



מ"ת 51028/06/14 - אלירן יעקב דרי, נחמן עמנואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 51028-06-14 מדינת ישראל נ' אברג'ל ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט כרמי מוסק
המבקשים	1. אלירן יעקב דרי (עציר) 2. נחמן עמנואל (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר שהגישו המבקשים. במסגרת בקשה זו מתבקש בית המשפט לעיין בהחלטות לפיהן המבקשים נעצרו עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדם בבית משפט זה. המבקשים טוענים כי לאור התפתחויות שחלו בראיות שנשמעו במסגרת התיק העיקרי, ראוי כי המשך שמיעת הראיות יעשה כאשר המבקשים משוחררים בתנאים אותם יקבע בית המשפט.

2. עניינם של שני המבקשים ושני נאשמים נוספים נדון לפניי במספר הזדמנויות, כאשר בעבר כבר הבעתי את עמדתי באשר לעוצמת הראיות. כך, למשל, בהחלטה הראשונה שניתנה בעניין זה מיום 3.7.14, בחנתי את חומר הראיות שהוצג לפניי בעת שהמשיבה ביקשה לעצור עד לתום ההליכים את המבקשים שלפניי ושניים אחרים, כאשר ארבעתם נאשמים בכתב האישום בעבירה של סחיטה באיומים.

3. באותה החלטה, לאחר שבחנתי את חומר הראיות, הגעתי למסקנה כי התקיימו היסודות לעבירה של סחיטה באיומים. יחד עם זאת, הראיות בעיני לא היו נקיות מספקות והנחתי כי סביר שהדברים יתבררו במהלך שמיעת הראיות. עוד קבעתי, כי בכל מקרה מדובר בראיות המצביעות על סף נמוך ביותר של השמעת איומים או הפעלת שכנוע בלתי חוקי כלפי העד העיקרי ששמו מתן טובול, שהוא הנסחט לכאורה. כמו כן קבעתי, כי עוצמת הראיות אינה מן הגבוהות.

4. בעקבות זאת, ולאחר שהתקיים דיון נוסף בעניין אפשרות שחרור המבקשים בתנאים, הוריתי בזמנו, כי המבקשים שלפניי ישוחררו לחלופת מעצר בתנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 29.7.14.



5. בעקבות זאת הגישה המשיבה ערר בעניינו של המבקש 1 ובית המשפט העליון בבש"פ 5272/14 (כב' השופט צ' זילברטל), קבע כי מכלול הראיות כפי שפורט בהחלטת בית המשפט העליון, בצירוף העובדה שהמבקש 1 לא נתן כל הסבר לראיות שנאספו כנגדו, מציג תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת המיוחס למבקש בכתב האישום. עוד קבע בית המשפט העליון כי לטעמו אופייה החמור של העבירה שלעצמה, גם אם נסיבות ביצועה אינן החמורות ביותר האפשריות, בצירוף נסיבותיו של המבקש 1 ועמדת שירות המבחן, מטים את הכף לעבר שלילת האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בתנאים. לפיכך קבע בית המשפט העליון, כי דינו של המבקש 1 להיעצר עד לתום ההליכים.

6. באשר למבקש 2 עולה, כי אמנם המשיבה לא ערערה על ההחלטה לשחררו בתנאים, יחד עם זאת בסמוך מאוד לאחר מתן אותה החלטה הפר המבקש 2 את התנאים שנקבעו, ולמעשה, נעלם למשך כחודש ימים עד שנעצר על ידי משטרת ישראל. בעקבות זאת ביקשה המשיבה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים ולאחר שנערך דיון בעניינו, הורה בית המשפט לעצור את המבקש 2 עד לתום ההליכים. כמו כן חולט מתוך הסכום שהפקיד המבקש 2, בזמנו, כחלק מתנאי השחרור, סך של 6,000 ₪.

7. עיקר הטענות בבקשה שלפניי כיום הן, כי בית המשפט שדן בהליך העיקרי (כב' סגן הנשיא, השופט מ' דרורי), הגיע למסקנה חד משמעית כי חל כרסום ממשי בראיות המשיבה, התשתית הראייתית שהונחה לפניו מצדיקה הגשת בקשה לעיון חוזר באופן שתישקל אפשרות לשחרר את המבקשים לחלופת מעצר. על בסיס קביעה זו של בית המשפט, פנו המבקשים בבקשה לעיון חוזר המונחת לפניי.

8. יוער, כי המבקש 1 פנה לפני כחודש ימים בבקשה לעיון חוזר. באותה עת, העלה המבקש 1 טענות באשר "לכרסום בראיות התביעה". לאחר שטענותיו נבחנו על ידי, קבעתי בהחלטתי מיום 17.11.14, בסעיף 25, כי אכן קיימת חולשה מסוימת נוספת בראיות התביעה, אולם לא סברתי כי מדובר בכרסום ראייתי שיכול להפוך את הקערה על פיה ולהוליך למסקנה אחת ויחידה, לפיה יש להורות על שחרור המבקש 1 לחלופת מעצר באותו שלב, זאת אף לאור החלטתו של בית המשפט העליון בעניינו של המבקש 1.

9. לאחר החלטה זו, נמשכו כאמור הדיונים בהליך העיקרי ומהם עלה כי עד התביעה העיקרי, מתן טובול, העיד בחקירה ראשית ומאז לא התייצב יותר לדיונים בבית המשפט. בית המשפט אפשר למשיבה שתי דחיות כדי לנסות ולאתר עד זה, במסגרת זו גם הוצאו צו הבאה וצו מעצר, אולם העד לא התייצב לדיון.

10. בעקבות כך, הורה כב' השופט דרורי כי עדותו של העד תמחק מהפרוטוקול ומבחינת בית המשפט יראה הדבר כאילו העד לא הגיע כלל לדיון, וכמו כן באותו הצהיר בא כוח המשיבה כי אלו עדיו (ראה: החלטה מיום 14.12.14, עמ' 476-479 לפרוט' הדיון). יוער, כי המשיבה לא העידה את גובי ההודעות של המתלונן, ומכאן שלטעמי גם לא תוכל להגיש את הודעותיו בהמשך הדרך.

11. עוד הביע כב' השופט דרורי תרעומת על אופן התנהלות הדברים, כך שהמתלונן העיקרי וחבריו שגנבו סך של



כ-120,000 ₪ מהנאשם 1, לא הועמדו עד היום לדין ובמקום זאת, בחרה מדינת ישראל להעמיד לדין את ארבעת הנאשמים ובתוכם, שני המבקשים שלפניי, בעבירה של סחיטה באיומים, כאשר נשוא הסחיטה, כביכול, היה ניסיון להחזיר לנאשם 1 את כספו, היינו - הסך של 120,000 ₪ האמור לעיל. אין לי אלא להצטרף לעמדה זו ולומר כי נעשה בכך חוסר צדק משווע כלפי הנאשמים, ובתוכם שני המבקשים שלפניי, דבר שיש בו, כשלעצמו, להוות הצדקה לשקול בחיוב שחרורם לחלופת מעצר.

12. לאחר שניתנה החלטה זו הצהיר ב"כ המשיבה כי אלו עדיו, בכפוף להגשת קלסר מוצגים בהסכמת הצדדים.

13. לפיכך, נקבע מועד נוסף להמשך ההליך העיקרי ביום 7.1.15, בו תחל שמיעת עדויות הנאשמים ועדי הגנה נוספים מטעמם, אם יהיו כאלה.

14. לאור כל זאת טוענים המבקשים לפניי, כי לאור החלטת בית המשפט בהליך העיקרי ראיות המאשימה כיום אינן יכולות להוות היום בסיס להרשעה שכן, כאמור, עדותו של המתלונן אינה קיימת יותר.

15. במסגרת זו מפנים ב"כ המבקשים להחלטתי הראשונה בה הבעתי עמדתי, כפי שפורטה לעיל, בנוגע לחוזק הראיות וכן את החלטת בית המשפט העליון שהוזכרה לעיל, שגם בה קבע בית המשפט העליון כי ייתכן גם שהתשתית הראייתית בסופו של יום לא תצביע על עבירה, בפרט כאשר צופים באותו סרט וידאו שהוא חלק מחומר הראיות, שאינו חד משמעי באשר לאופי פעולות הנאשמים.

16. מאחר ובית המשפט בהליך העיקרי אמר את דברו, אין לי אלא לכבד ולקבל את החלטתו, כי עדותו של העד העיקרי נמחקה מהפרוטוקול ויש להתייחס להמשך הדיון כאילו עד זה לא העיד כלל בבית המשפט.

17. במהלך הדיון העלו הצדדים השערות שונות באשר לסיבה שהעד אינו מתייצב לדיונים בבית המשפט. כך גם הגיש לעיוני ב"כ המשיבה אסופת מסמכים בנוגע למאמצי משטרת ישראל לאתר את העד. כפי שקבעתי בהחלטתי, לא ניתן ללמוד ממסמכים אלה דבר באשר לסיבת אי התייצבותו של העד, מלבד עצם העובדה שמשטרת ישראל ניסתה מספר פעמים לאתרו, אולם ללא הצלחה.

18. במצב דברים זה, אין לי אלא לקבוע כי אכן חל כרסום משמעותי ביותר בראיות התביעה.

19. במהלך הדיון הפנה אותי ב"כ המשיבה לאותו קלסר מוצגים שיוגש בהסכמה לבית המשפט. קלסר זה הוגש לעיוני. במהלך הדיון הפנה אותי ב"כ המשיבה למספר ראיות באותו קלסר, בין היתר הודעות הנאשם 1 שממנו נגנב הכסף, מזכר של חוקר משטרה שניהל שיחה עם אותו נאשם. ב"כ המשיבה ביקש ללמוד מכך כי למעשה נאשם 1 חושש מאוד משני המבקשים שלפניי, הוא נמנע מלמסור כל גרסה באשר לסיבה שניסו לפעול עבורו להחזרת הכספים, וכן הביע את חששו להעיד דבר כנגדם או בעניינם שמא יבולע לו. כמו כן הפנה אותי ב"כ המשיבה להודעה נוספת של אדם



בשם יוסף פרץ, שלא היה נוכח בעת התרחשות האירועים שמפורטים בכתב האישום, אולם הוא שוחח קודם לכן עם הנאשם 1 ומהודעתו עולה, כי נאשם 1 אמר לו שבמידה והכספים לא יוחזרו ברוח טובה ייתכן ויפנה לדרכים אלימות.

20. אינני סבור כי יש בדברים אלה להביא לחיזוק משמעותי כלשהו בראיות המשיבה ובכל מקרה, שעה שלא קיימת עדות לסחיטה עצמה, ספק בעיניי אם ניתן יהיה להרשיע את הנאשמים כולם בעבירה המיוחסת להם.

21. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון את העובדה כי אביו של המתלונן העיד בפני בית המשפט, כך גם עד נוסף שהיה נוכח במקום. כמו כן טרם העידו הנאשמים עצמם וטרם נחקרו חקירה נגדית.

22. לפיכך, סבורני כי בנסיבות העניין הכף נוטה בשלב זה לקבל את טענת המבקשים, כי לאור החולשה הקשה בראיות התביעה יש להורות על שחרורם בתנאים, כבר עתה.

23. עניין נוסף שיש להתייחס היא העובדה שהמבקש 2 נעצר לאחר ששחרר בתנאים והפר את תנאי השחרור באופן בוטה.

24. אינני מתעלם מעובדה זו. יחד עם זאת, במערך כלל האיזונים, שעה שכבר בשלב הראשון הוריתי על שחרור המבקש 2, כאשר המשיבה לא הגישה ערר על החלטה זו, ולאור החולשה הנוספת בראיות והעובדה שהמבקש 2 שוהה במעצר מזה מספר חודשים וגם חולט חלק נכבד מהפקדון שהפקיד, כל אלה מטים לטעמי את הכף לכך שיש להורות עתה על שחרורו בתנאים.

25. שיקול נוסף שיש להביאו בחשבון הוא העובדה שפרשת ראיות התביעה הסתיימה, ולכן החשש לכך שהמבקשים ישפיעו על עדי התביעה חלף מן העולם.

26. באשר למבקש 1, אמנם תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, הוא שוחרר ממאסר זמן קצר יחסית לפני המועדים נשוא כתב האישום, אך יחד עם זאת נראה כי נוכח השיקולים האחרים שהובאו לעיל, ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופה הולמת.

27. עוד יש לזכור, כי בית המשפט, רק לפני זמן לא רב, בחר ליתן אמון במבקש 1 ואפשר שחרורו לכ-12 שעות ליציאה מבית המעצר כדי שיהיה נוכח בברית בנו. המבקש 1, שלווה על ידי ערבים, לא הפר את תנאי השחרור ושב לבית המעצר במועד. דבר זה מחזק את האמון שניתן ליתן במבקש 1 עתה, כך שלא יפר את תנאי השחרור ובפרט בשלב זה של הדיון בו הוא אמור למסור גרסתו בפני בית המשפט.

28. לאור כל האמור, אני מורה כי המבקשים ישוחרר בתנאים כפי שיפורטו להלן.



29. המבקש 1 יהיה במעצר בית מלא בפיקוח המפקחים, גב' לימור דור, מר אלי בן שושן ומר אלי דבוש. בכל עת ישהה המבקש 1 במעצר בית מלא עם אחד המפקחים, כאשר המבקש 1 או מי מטעמו ימסרו למזכירות בית המשפט כתובת מלאה ומספר טלפון במקום מעצר הבית. כמו כן אני מורה על איזוק אלקטרוני. אני מורה על הפקדה כספית בסך של 15,000 ₪. המבקש 1 וכל אחד מן הערבים יחתמו על ערבות כספית בסך של 75,000 ₪. תנאי השחרור יוכלו להיעשות בפני קצין משטרה או שב"ס. במידה והמבקש לא יעמוד בתנאים, יובא לפני שופט עד ליום 27.12.14, בשעה 11:00.

30. המבקש 2 יהיה במעצר בית מלא בפיקוח שני המפקחים שנכחו בדיון שהתקיים ביום 24.12.14. אני מורה על איזוק אלקטרוני. אני מורה על הפקדה של 10,000 ₪, כאשר על המבקש 2 להשלים לקופת בית המשפט את הסכום שחולט. המבקש 2 ימסור למזכירות בית המשפט את פרטי הערבים, את הכתובת המלאה ומספר הטלפון. המבקש 2 וכל אחד מן הערבים יחתמו על ערבות בסך 50,000 ש"ח. תנאי השחרור יכולים להיעשות בפני קצין משטרה או שב"ס. במידה והמבקש 2 לא יעמוד בתנאים הנ"ל, יובא לפני שופט עד ליום 27.12.14, בשעה 11:00.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, בנוכחות המבקשים ובאי כוחם וב"כ המאשימה.

כרמי מוסק, שופט